

Gdańsk, 8 września 2025 roku

Sz.P. Paulina Henning-Kloska
Minister Klimatu i Środowiska
Ministerstwo Klimatu i Środowiska
Departament Leśnictwa i Łowiectwa
ul. Wawelska 52/54
00-922 Warszawa

Wnioskodawca:

Stowarzyszenie Dzikie Buk, ul. Stągiewna 12/2, 80-750
Gdańsk, KRS 1043427, reprezentowane przez
Przewodniczącego Zarządu Pawła Szutowicza.

Wniosek

Działając na podstawie art.221 kodeksu postępowania administracyjnego oraz wnoszę o odmowę zatwierdzenia Planu Urządzenia Lasu Nadleśnictwa Gdańsk sporządzonego na lata 2025 – 2034 – w kształcie przedłożonym przez Regionalną Dyрекcję Lasów Państwowych w Gdańsku (dalej „PUL”) do zatwierdzenia przez Ministra Klimatu i Środowiska, oraz o skierowanie PUL do zmiany (poprawy) w celu:

- a) dostosowania PUL do ustaleń Planu Ochrony Trójmiejskiego Parku Krajobrazowego przyjętego Uchwałą Nr 583/XLVII/22 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 24 października 2022 r. w sprawie ustanowienia planu ochrony dla Trójmiejskiego Parku Krajobrazowego (Dz. Urz. Woj. Pom. z 2022 r. Poz. 4268)
- b) skorygowania Raportu z konsultacji społecznych dotyczących Projektu Planu Urządzenia Lasu dla Nadleśnictwa Gdańsk na lata 2025-2034.

Uzasadnienie

1. 90% gruntów leśnych zalesionych, zarządzanych przez Nadleśnictwo Gdańsk (19.250 ha) znajduje się w granicach Trójmiejskiego Parku Krajobrazowego (17.169 ha). W dniu 24 października 2022 r. Sejmik Województwa Pomorskiego podjął uchwałę Nr 583/XLVII/22, którą przyjął Plan Ochrony Trójmiejskiego Parku Krajobrazowego (dalej „Plan Ochrony”).

Zgodnie z art.105 ust.5 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (dalej „uop”) *„Na terenie zarządzanym przez Państwowe Gospodarstwo Leśne Lasy Państwowe, znajdującym się w granicach parku krajobrazowego, zadania w zakresie ochrony przyrody wykonuje samodzielnie miejscowy nadleśniczy, zgodnie z ustaleniami planu ochrony parku krajobrazowego, uwzględnionym w planie urządzenia lasu.”*

W treści planu ochrony przyrody stanowiącego załącznik do PUL wskazano w jaki sposób ustalenia Planu Ochrony zostały uwzględnione w PUL. W ocenie Pomorskiego Zespołu Parków Krajobrazowych, Oddział Zespołu w Gdańsku – Trójmiejski Park Krajobrazowy (dalej „TPK”), czyli jednostki organizacyjnej samorządu Województwa Pomorskiego, odpowiedzialnej za realizację celów, dla których utworzono Trójmiejski Park Krajobrazowy (dalej „Park”), wyrażonej w piśmie skierowanym przez TPK do Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych w Gdańsku z dnia 10 grudnia 2024 roku oraz w piśmie skierowanym przez TPK do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku z dnia 21 lutego 2025 roku, **PUL nie uwzględnia w całości ustaleń planu ochrony TPK i wymaga dostosowania w tym zakresie.** Ocenę tą podzielił Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Gdańsku, wskazując w przekazanej w dniu 28 marca 2025 roku opinii do projektu PUL, że – zgodnie z art.105 ust.5 uop – w PUL należy uwzględnić Plan Ochrony. Zważywszy na chronologię pism należy uznać, że sformułowanie „uwzględnienia Planu Ochrony” użyte przez RDOŚ jest tożsame znaczeniowo z takim samym sformułowaniem użytym przez TPK – tj. oznacza **konieczność uwzględnienia postanowień Planu Ochrony w PUL w całości.**

(załączniki: pismo TPK z 10.12.2024, pismo TPK z 21.02.2025, opinia RDOŚ z 28.03.2025)

W trakcie spotkań Zespołu Lokalnej Współpracy Nadleśnictwa Gdańsk w przeprowadzonych w okresie 18 października 2024 – 18 grudnia 2024, które służyły m.in. informowaniu społeczności lokalnej o głównych założeniach PUL, jak również w trakcie spotkań ww. zespołu przeprowadzonych w dniach 2 czerwca 2025 – 24 czerwca 2025, służących m.in. poinformowaniu społeczności lokalnej o sposobie rozpatrzenia uwag złożonych do projektu PUL, przedstawiciele Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe konsekwentnie kwestionowali konieczność uwzględnienia Planu Ochrony w całości, jak również podważali skuteczność poszczególnych postanowień Planu Ochrony, argumentując, że są one sprzeczne z wewnętrznym dokumentem PGL LP – tj. zarządzeniem nr 116 DGLP z dnia 14.12.2023 w sprawie wprowadzenia Instrukcji Urządzenia Lasu.

W związku z powyższym niezbędna staje się analiza art.105 ust.5 uop, która da odpowiedź na pytanie odnośnie zakresu, w jakim Plan Ochrony musi zostać uwzględniony w PUL.

Punktem wyjścia do tej analizy jest stwierdzenie, że w polskim systemie prawnym istnieją dwa przepisy regulujące kwestie zadań i kompetencji w zakresie ochrony przyrody na obszarach leśnych znajdujących się w granicach parków narodowych.

Z jednej strony, ustawa z dnia 28 września 1991 r. o lasach (dalej „uol”), powierzając gospodarkę leśną prowadzoną w lasach stanowiących własność Skarbu Państwa w ręce Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe, nakazał by gospodarka ta prowadzona była z uwzględnieniem celów obejmujących, m.in.:

- 1) zachowanie lasów i korzystnego ich wpływu na klimat, powietrze, wodę, glebę, warunki życia i zdrowia człowieka oraz na równowagę przyrodniczą;
- 2) ochronę lasów, zwłaszcza lasów i ekosystemów leśnych stanowiących naturalne fragmenty rodzimej przyrody lub lasów szczególnie cennych ze względu na:
 - a) zachowanie różnorodności przyrodniczej,
 - b) zachowanie leśnych zasobów genetycznych,
 - c) walory krajobrazowe,
 - d) potrzeby nauki;

- 3) ochrony gleb i terenów szczególnie narażonych na zanieczyszczenie lub uszkodzenie oraz o specjalnym znaczeniu społecznym;
 - 4) ochrony wód powierzchniowych i głębinowych, retencji zlewni, w szczególności na obszarach wododziałów i na obszarach zasilania zbiorników wód podziemnych,
- przy czym realizacja tych celów winna zostać zapewniona w postanowieniach planu urządzenia lasu, które sporządza się z uwzględnieniem *„przyrodniczych i ekonomicznych warunków gospodarki leśnej”* oraz *„celów i zasad gospodarki leśnej oraz sposobów ich realizacji, określonych dla każdego drzewostanu i urządzanego obiektu, z uwzględnieniem lasów ochronnych”* – przy czym, na co wskazano już powyżej, cele gospodarki leśnej winny obejmować ochronę przyrody.

Z drugiej strony, zgodnie z art.20 uop:

- cele ochrony przyrody na terenie parku krajobrazowego,
- przyrodnicze i społeczne uwarunkowania realizacji tych celów,
- ocenę stanu zasobów, tworów i składników przyrody, walorów krajobrazowych, wartości kulturowych oraz istniejących i potencjalnych zagrożeń wewnętrznych i zewnętrznych,
- koncepcję ochrony zasobów, tworów i składników przyrody oraz wartości kulturowych, a także eliminacji lub ograniczania istniejących i potencjalnych zagrożeń wewnętrznych i zewnętrznych, jak również
- wymagania ochrony przyrody koniecznych do uwzględnienia w ustaleniach planów ogólnych gmin, miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, planów zagospodarowania przestrzennego województw oraz planów zagospodarowania przestrzennego morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej dotyczące eliminacji lub ograniczenia zagrożeń wewnętrznych lub zewnętrznych

określa plan ochrony parku krajobrazowego, sporządzany przez dyrektora parku krajobrazowego (lub dyrektora zespołu parków krajobrazowych), przyjmowany uchwałą sejmiku wojewódzkiego, przy czym podmiotem odpowiedzialnym za realizację planu ochrony jest dyrektor właściwego parku krajobrazowego (zespołu parków krajobrazowych).

Potencjalnie zatem w polskim systemie prawnym mógłby zaistnieć spór kompetencyjny oraz normatywny w zakresie realizacji zadań ochrony przyrody na terenie lasów Skarbu Państwa oddanych w zarząd PGL LP, które jednocześnie są objęte formą ochrony w postaci parku krajobrazowego.

Z jednej bowiem strony zadania te miałyby realizować nadleśniczy, na podstawie zatwierdzonego przez właściwego ministra planu urządzenia lasu. Zatwierdzenie to, zgodnie z utrwalonym orzecznictwem, jest *„czynnością o charakterze wewnętrznym podejmowaną w związku z wykonywaniem zadań o charakterze właścicielskim”* co z kolei czyni sam plan urządzenia lasu *„aktem kierownictwa skierowanym wobec państwowej jednostki organizacyjnej”*, nie podlegającym kontroli instancyjnej ani sądowno-administracyjnej.

Z drugiej natomiast strony zadania te winien realizować dyrektor parku krajobrazowego (zespołu parków krajobrazowych), na podstawie planu ochrony przyjętego na podstawie uchwały sejmiku wojewódzkiego, podlegającej kontroli w zakresie zgodności z prawem ze strony wojewody (w trybie rozstrzygnięcia nadzorczego), oraz – w razie wydania takiego rozstrzygnięcia – dalszej ocenie w toku ewentualnego postępowania sądowno-administracyjnego. W tym kontekście należy podkreślić, że Uchwała Nr 583/XLVII/22 Sejmiku

Województwa Pomorskiego z dnia 24 października 2022 r. w sprawie ustanowienia planu ochrony dla Trójmiejskiego Parku Krajobrazowego przeszła przez wyżej wskazane procedury kontrolne – została uchylona rozstrzygnięciem nadzorczym Wojewody Pomorskiego z dnia 25 listopada 2022 roku (sygn. PN-I.4131.54.2022.MK), uchylonym z kolei wyrokiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku z dnia 10 maja 2024 roku (sygn. akt II SA/Gd 89/23).

Z jednej zaś strony na interes publiczny, którym bez wątpienia jest ochrona środowiska, wpływałby dokument wewnętrzny jednostki organizacyjnej Skarbu Państwa, realizującej – poza zadaniami z zakresu ochrony przyrody, również zadania z zakresu gospodarczej eksploatacji zasobów przyrodniczych, z drugiej zaś – dokument przyjęty uchwałą jednostki samorządu terytorialnego, sporządzony wyłącznie w celu ochrony wyżej wskazanego interesu publicznego, i poddany surowej kontroli administracyjnej i sądowo-administracyjnej.

Aby uniknąć tej dychotomii ustawodawca wprowadził przepis art.105 ust.5 uop *„Na terenie zarządzanym przez Państwowe Gospodarstwo Leśne Lasy Państwowe, znajdującym się w granicach parku krajobrazowego, zadania w zakresie ochrony przyrody wykonuje samodzielnie miejscowy nadleśniczy, zgodnie z ustaleniami planu ochrony parku krajobrazowego, uwzględnionym w planie urządzenia lasu.”*

Przepis ten nie pozostawia jego adresatowi – tj. Państwowemu Gospodarstwu Leśnemu Lasy Państwowe – dowolności w decydowaniu o tym, które ustalenia planu ochrony zostaną uwzględnione w planie urządzenia lasu, ani nawet o tym w jakim stopniu ustalenia planu ochrony zostaną uwzględnione, a w jakim pominięte w planie urządzenia lasu. Potwierdzeniem tego wniosku jest fakt, że ustawodawca w żaden sposób nie ograniczył skutku jaki plan ochrony wywołuje wobec planu urządzenia lasu, choćby poprzez rozróżnienie pomiędzy tymi elementami planu ochrony, które stanowią akt prawa miejscowego – i które wywołują bezpośrednie skutki prawne, a tymi które są ustaleniami i wskazówkami wiążącymi podmioty tworzące dokumenty planistyczne wpływające na ochronę przyrody na terenie parku krajobrazowego – w tym plany urządzenia lasu.

Wniosek ten wynika również z nadrzędności planu ochrony – jako aktu planowania specjalistycznego (tj. skupiającego się na jednym zagadnieniu – w tym przypadku, na zagadnieniu ochrony przyrody), w stosunku do planu urządzenia lasu – jako aktu planowania o bardziej ogólnym charakterze (łączącego ochronę przyrody z funkcją hodowlaną i gospodarczą (w sensie pozyskania drewna w celu sprzedaży).

Autor planu urządzenia lasu nie ma zatem swobody w decydowaniu, które ustalenia planu ochrony parku krajobrazowego zostaną uwzględnione w planie urządzenia lasu, a które zostaną pominięte. Pominięcie któregośkolwiek z ustaleń planu ochrony stanowi bowiem naruszenie art.105 ust.5 uop, co w konsekwencji skutkuje niezgodnością danego planu urządzenia lasu z dyspozycją art.7 ust.1 uol oraz art.18 ust.1 uol.

W zakresie w jakim plan ochrony nie jest aktem prawa miejscowego zawarte w nim ustalenia, wskazówki i wytyczne mogą charakteryzować się zróżnicowanym poziomem precyzjności.

W przypadku wysokiego poziomu precyzji ich uwzględnienie w planie urządzenia lasu nie powinno podlegać ocenie lub modyfikacji w oparciu o jakiekolwiek inne regulacje, w tym w

szczegółności przepisy wewnętrzne jednostki zobowiązanej do uwzględnienia planu ochrony w tworzonych przez siebie aktach planistycznych. W przypadku Planu Ochrony dotyczy to np. tzw. strefy BM_I_1, czyli obszarów proponowanych do wyłączenia z użytkowania w ramach gospodarki leśnej i poddania ochronie jako formy ochrony przyrody (§4 ust.1 pkt.2) lit.a) Planu ochrony). Zgodnie z tabelą zawartą w §5 Planu Ochrony obszarami proponowanymi do poddania ochronie jako formy ochrony przyrody, a zatem również jako obszarami wchodzącymi w skład strefy BM_I_1 wyłączonej z użytkowania w ramach gospodarki leśnej są proponowane rezerваты przyrody: Dolina Zgórskiej Strugi, Dolina Cedronu, Okuniewo, Lasy Oliwskie, Lasu Sopockie, Bór Bagienny nad Jez. Borowo oraz proponowane powiększenia rezerwatów Pełcznica i Gałęźna Góra.

Powyższe ustalenie Planu Ochrony jest precyzyjne i nie pozostawia jakichkolwiek wątpliwości odnośnie sposobu odczytania jego dyspozycji – wszystkie proponowane w Planie Ochrony formy ochrony przyrody, w tym również proponowane rezerваты, winny zostać wyłączone w PUL-u z użytkowania w ramach gospodarki leśnej. Podkreślić przy tym należy, że granice proponowanych form ochrony, jak również przedmiot ochrony, zostały precyzyjnie określone w Planie Ochrony.

W tej sytuacji autor PUL nie powinien zaplanować na obszarze którejkolwiek z proponowanych form ochrony jakichkolwiek prac związanych z użytkowaniem w ramach gospodarki leśnej, gdyż jest bezpośrednio związany precyzyjną wytyczną zawartą w Planie Ochrony.

Mimo to PUL przewiduje prowadzenie cięć rębnych i przedrębnych w proponowanych rezerwach Lasy Oliwskie i Dolina Cedronu, jak również w proponowanym powiększeniu rezerwat Pełcznica. Jako uzasadnienie pominięcia ustaleń Planu Ochrony w zakresie strefy BM_I_1, autorzy Programu Ochrony Przyrody Nadleśnictwa Gdańsk oraz Regionalny Dyrektor Lasów Państwowych w Gdańsku odwołali się do przepisu §27 ust.5 Instrukcji Urzędu Lasu, wskazując, że w ocenie autorów PUL do strefy BM_I_1 można zaliczyć jedynie te z proponowanych w Planie Ochrony rezerwatów, które spełniają definicję zawartą we wskazanej jednostce redakcyjnej Instrukcji Urzędu Lasu. Innymi słowy, autorzy PUL oraz Regionalny Dyrektor Lasów Państwowych w Gdańsku uznali, że postanowienia wewnętrznego dokumentu PGL LP stoją wyżej w hierarchii źródeł prawa od szczególnego dokumentu planistycznego przyjętego uchwałą sejmiku wojewódzkiego, którego ustalenia winny zostać uwzględnione w całości w PULu – zgodnie z dyspozycją art.105 ust.5 uop.

Podkreślenia wymaga też fakt, że również Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Gdańsku w swojej opinii z dnia 28 marca 2025 roku wskazał, że *do czasu zatwierdzenia do dalszego procedowania bądź odrzucenia planowanych rezerwatów przyrody, tj. Lasy Oliwskie, Dolina Cedronu, Pełcznica (powiększenie rezerwatu), Gałęźna Góra (powiększenie rezerwatu), Jeziora Zawiat i Mały Zawiat, Dolina Radości oraz Jezioro Żabno, wydzielienia znajdujące się w obrębie ww. projektowanych rezerwatów przyrody należy pozostawić bez wskazań rębnych.*

Ustalenia planów ochrony parków krajobrazowych nie muszą jednak osiągać takiego poziomu precyzji jak ma to miejsce w przypadku ustaleń dotyczących strefy BM_I_1 w Trójmiejskim Parku Krajobrazowym. Nie oznacza to jednak, że organ odpowiedzialny za opracowanie planu urządzenia lasu może takie ustalenia pominąć lub ma swobodę w ich interpretacji i późniejszym uwzględnieniu. Ustalenia planu ochrony muszą bowiem zostać uwzględnione w

planie urządzenia lasu w taki sposób, by osiągnąć cel, który w planie ochrony został przypisany do danego ustalenia.

W przypadku Planu Ochrony taki charakter mają ustalenia dotyczące strefy BM_I_3, w której winno dojść do modyfikacji planowania gospodarki leśnej przez zaliczenie do gospodarstwa specjalnego i stosowanie poszerzonej listy kryteriów kwalifikacji drzewostanów do użytkowania rębego. Kwalifikacja drzewostanów znajdujących się w strefie BM_I_3 do zabiegów rębnych lub przedrębnych winna się odbywać w oparciu indywidualne potrzeby hodowlano-ochronne poszczególnych drzewostanów, identyfikowane poprzez łączne zastosowanie następujących, równoważnych kryteriów:

- 1) potrzebę osiągnięcia celu hodowlanego w postaci typu drzewostanu zgodnego z potencjalną roślinnością naturalną;
- 2) potrzebę odnowienia drzewostanów niestabilnych oraz podtrzymania efektu zainicjowanych wcześniej cięć;
- 3) potrzebę zachowania niektórych drzewostanów, co najmniej przez kolejny okres urządzenia lasu, ze względu na ich szczególną rolę w ekosystemie, w szczególności ze względu na występowanie gatunków związanych ze starodrzewem, występowanie gatunków roślin, grzybów lub zwierząt potencjalnie wrażliwych na cięcia odnowieniowe; szczególną rolę drzewostanów na stokach dla opóźniania spływu powierzchniowego i retencji ekosystemowej
- 4) potrzebę zachowania niektórych drzewostanów, co najmniej przez kolejny okres urządzenia lasu, ze względu na ich rolę społeczną, w szczególności położenie w sąsiedztwie szlaków i ścieżek turystycznych lub przy historycznych trasach spacerowych w Lasach Oliwskich i Sopockich.

Zgodnie z treścią Planu Ochrony rozwiązanie polegające na wprowadzeniu strefy BM_I_3, ze **wszystkimi** wynikającymi z Planu Ochrony ograniczeniami gospodarki leśnej, ma służyć osiągnięciu celów ochrony Trójmiejskiego Parku Krajobrazowego, obejmujących m.in.:

- a) utrzymanie atrakcyjnej krajobrazowo struktury wiekowej lasów z dominacją drzewostanów dojrzałych i starych, oraz zachowanie i odtwarzanie fizjonomicznych cech naturalności w drzewostanach leśnych,
- b) rozwijanie i wspieranie procesów unaturalniania ekosystemów leśnych, zintegrowanych z ochroną przyrody, w szczególności unaturalnienie lasów w zakresie składu gatunkowego drzewostanów oraz w zakresie odtworzenia obfitości elementów kluczowych dla podtrzymywania leśnej różnorodności biologicznej (w tym: drzewa martwe, drzewa biocenotyczne),
- c) zachowanie bogactwa szaty roślinnej z jej różnorodnością botaniczną i regionalną specyfiką ekosystemów leśnych i nieleśnych, zwłaszcza fitocenoz źródliskowych, torfowiskowych, łąkowych i polnych.

Rozwiązanie to ma również służyć eliminacji zagrożeń wobec przyrodniczych i społecznych celów ochrony Trójmiejskiego Parku Krajobrazowego, w postaci:

- a) planu urządzenia lasu, zakładającego dążenie do obniżenia średniego wieku drzewostanów oraz zmniejszenie w skali Parku udziału zwartych drzewostanów dojrzałych i starych na rzecz drzewostanów w fazie odnawiania cięciami częściowymi, przerębowymi i gniazdowymi,
- b) zmniejszenie się w skali Parku udziału drzewostanów i drzew starych wskutek prowadzonej gospodarki leśnej – wymiany pokoleń lasu.

Zagrożenia te są tym większe, że na przestrzeni ostatnich dwudziestu lat – w okresie obowiązywania planów urządzenia lasu na lata 2005-2014 oraz 2015-2024 – odnotowany 100% wzrost poziomu etatu rębego, co przełożyło się na inicjowanie rębni w możliwie jak największej liczbie wydziałów leśnych. W konsekwencji obszar Nadleśnictwa Gdańsk charakteryzuje się zaskakująco niskim odsetkiem starolasów etapu pierwszego zweryfikowanych pozytywnie przez PGL LP – zaledwie 198,02 ha spośród 19.250 ha – wobec deklarowanego wysokiego średniego wieku drzewostanów na terenie Nadleśnictwa Gdańsk (104 lata w obrębie Oliwa). Co więcej, większość wydziałów zweryfikowanych pozytywnie przez PGL LP jako starolasy etapu pierwszego jest zdominowanych przez sosnę, zaś wydziały zdominowane przez buki stanowią zdecydowaną mniejszość. Stoi to w rażącej sprzeczności z deklarowanym przez PGL LP zamiarem przywracania zgodności drzewostanów z siedliskiem – którym, w przeważającej części Trójmiejskiego Parku Krajobrazowego, są buczyny. Jednocześnie w PUL planowana jest kontynuacja rębni zainicjowanych w ciągu ostatnich 20 lat w dojrzałych drzewostanach bukowych, mimo niskiego zaawansowania rębni (częstokroć są to rębnie, w których wykonano dopiero jeden nawrót), mimo wysokiej wartości przyrodniczej tych lasów, która zostanie utracona na skutek prowadzenia tam prac rębnych, mimo istotnego znaczenia dla lokalnych społeczności i mimo braku znaczenia ekonomicznego zaplanowanych prac. Rażącym przykładem jest np. wydział 146b w leśnictwie Matemblewo (adres leśny 15-03-2-19-146-b-00). Wydział ten jest zdominowany przez buki w wieku 150-200 lat. Stanowi istotną ostoję ptaków związanych z lasami o starszej strukturze wiekowej (muchotłówka mała, dzięcioł czarny, puszczyk), które mają w nim swoje lęgowiska, żerowiska i noclegowiska. Jest położone na stromych stokach schodzących do połodowcowej doliny wychodzącej na gdańskie osiedle Niedźwiednik, którego mieszkańcy korzystają z tego lasu jako popularnego miejsca wypoczynku i rekreacji (wzdłuż granicy wydziału przebiega zielony szlak turystyczny). Jest to też ostatnie wydział (wspólnie z sąsiednim wydziałem 146a, objętym tzw. moratorium stycznym) w tej części tzw. kompleksu południowego Trójmiejskiego Parku Krajobrazowego, które nie zostało poddane intensywnym zabiegom rębnym w ciągu ostatnich trzech lat obowiązywania poprzedniego planu urządzenia lasu. Mimo to, zgodnie PUL, w wydziale tym mają zostać wykonane prace rębne (rębna V), zakontraktowane na ten rok.

Autorzy PUL argumentują, że wytyczne Planu Ochrony w zakresie strefy BM_I_3 zostały wykonane w ten sposób, że spośród 9.907,95 ha obszarów leśnych wchodzących w skład tej strefy, 3.236,13 ha pozostawiono bez wskazań gospodarczych.

Jednakże wobec faktu, że w ciągu ostatnich 20 lat PGL LP intensywnie eksploatowały lasy wyższych klas wiekowych nie można uznać powyższego założenia PUL za zgodne z celem wprowadzenia strefy BM_I_3. Kontynuacja cięć rębnych i przedrębnych na terenie tej strefy prowadzić będzie w dalszym ciągu do obniżenia średniego wieku drzewostanów oraz zmniejszenie w skali Parku udziału zwartych drzewostanów dojrzałych i starych na rzecz drzewostanów w fazie odnawiania cięciami częściowymi, przerębowymi i gniazdowymi.

Na tą okoliczność wskazał też co najmniej dwukrotnie w trakcie procesu konsultowania PUL Pomorski Zespół Parków Krajobrazowych, Oddział Zespołu w Gdańsku – Trójmiejski Park Krajobrazowy, a zatem organ, którego zadania w zakresie ochrony przyrody, oparte na Planie Ochrony winny być – zgodnie z art.105 ust.5 uop – wyznacznikiem poziomu ochrony

przyrody uwzględnionego w PUL. Wobec powyższego opinia ww. organu na temat uwzględnienia ustaleń Planu Ochrony w PUL winna być dla autorów PUL wiążącą wskazówką odnośnie ewentualnej konieczności korekty projektu PUL.

W opinii przedłożonej przez TPK na ręce Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku z dnia 21 lutego 2025 roku, TPK stwierdził, że w jego opinii kryteria przyjęte w Planie Ochrony dla planowania gospodarki leśnej na obszarze strefy BM_I_3 nie zostały uwzględnione w części drzewostanów, a dokumentacja nie uzasadnia dlaczego zrezygnowano z ich uwzględnienia przy planowaniu wskazań gospodarczych.

W opinii tej czytamy co następuje:

Zaplanowano cięcia, pomimo potrzeby zachowania ich przez kolejny okres urzędzenia lasu ze względu na ich szczególną rolę w ekosystemie (występowanie gatunków związanych ze starodrzewem, gatunków roślin, grzybów lub zwierząt potencjalnie wrażliwych na cięcia odnowieniowe, drzewostany na stokach dla opóźniania spływu powierzchniowego i retencji ekosystemowej) czy też rolę społeczną, zgodność z siedliskiem i brak utraty stabilności drzewostanów. W strefie BM_I_3 cięcia rębne zaplanowano na powierzchni 3451,93 ha na przeszło 34,84% powierzchni strefy, a razem z trzebieżami późnymi obejmują łącznie 60,74 % strefy. Analiza opisów taksacyjnych wykazała, że cięcia rębne zaplanowano w drzewostanach o charakterze starolasów. Drzewostanów w klasie VII i starszych, w których nie zainicjowano jeszcze cięć rębnych jest na terenie Nadleśnictwa tylko ok. 1274 ha (6,59 % Nadleśnictwa, tab. 14 i 15 części opisowej projektu PUL). W skali całego Nadleśnictwa w drzewostanach przeszłorębnych zaplanowano samych cięć rębnych na powierzchni 590,22 ha, co stanowi 44,65 % ich powierzchni, obejmując także drzewostany w strefie BM_I_3. Nie bez znaczenia jest też fakt, że w drzewostanach w klasie KO i KDO zaplanowano cięcia rębne na 97 % i 86,55% powierzchni. Cięcia zaplanowano też na 42,97 % powierzchni drzewostanów rębnych. Oznacza to, że znaczna część drzewostanów starych, które warunkują występowanie siedlisk dla gatunków związanych ze starodrzewem będzie użytkowana rębnie. W wielu przypadkach są to drzewostany na stokach powyżej 30o, pełniące funkcję retencyjną, ze składem drzewostanu zgodnym lub częściowo zgodnym z siedliskiem, ważnych społecznie, położonych w sąsiedztwie szlaków i ścieżek turystycznych lub przy historycznych trasach spacerowych w Lasach Oliwskich i Sopockich. W odniesieniu do projektu PUL udostępnionego do udziału społecznego zrezygnowano tylko z cięć w obrębie projektowanego rezerwatu „Lasy Sopockie” i rejonu Wyspy Sobieszewskiej. Nie zmieniło to istotnie skali wskazań gospodarczych zaplanowanych w obrębie strefy BM_I_3 na terenie TPK. W opinii TPK zaplanowane cięcia wymagają weryfikacji pod kątem równoważnego i łącznego zastosowania kryteriów wskazanych w planie ochrony TPK, jakimi kierowano się przy doborze zabiegów hodowlano-ochronnych przyjętych dla poszczególnych drzewostanów w obrębie strefy BM_I_3 planu ochrony TPK. Trzeba też wziąć pod uwagę, że w tej strefie wg podsumowań zawartych w POP zaplanowano także 2566,46 ha (w projekcie PUL udostępnionym do udziału społecznego było to 2675,17 ha) trzebieży późnych. Pomijając kwestie nazewnictwa stosowanego w leśnictwie, efekt prac leśnych postrzeganych przez społeczeństwo na skutek cięć rębnych o charakterze przerębowym czy trzebieży późnych jest bardzo mało rozróżnialny, a prace leśne budzą duże niezadowolenie. Rola społeczna lasów w strefie BM_I_3 znalazła odzwierciedlenie także w kryteriach wskazanych w planie ochrony TPK. Tymczasem cięcia rębne i trzebieże późne obejmują łącznie przeszło 60% strefy i z bardzo dużym jak dla rębni V poborem masy (20%). Zgodnie z założeniem istnienia gospodarstwa specjalnego każdy drzewostan należy

rozpatrzyć indywidualnie uwzględniając także kryteria wskazane w planie ochrony TPK dla strefy BM_I_3. Strefa BM_I_3 nakłada się w znacznej części z innymi strefami ustaleń planu ochrony TPK np. BM_III_2 Odtwarzanie funkcji obszarów bezodpływowych oraz mikroretencja obszarowa w lasach oraz strefy nadające priorytet ochronie terenów o specjalnym znaczeniu społecznym ze względu na istotne dla społeczeństwa walory krajobrazowe i rekreacyjne i kulturowe (BK_I_2c, BK_1_2b). Analiza opisów taksacyjnych i skala zaplanowanych cięć wskazuje, że na wielu powierzchniach kryteria nie znalazły zastosowania łącznie i równoważnie. Kryteria te nie zostały uwzględnione nawet w obrębie rekomendowanych stanowisk dokumentacyjnych (strefa C_II_3). Cięcia rębne zaplanowano np. w starych drzewostanach bukowych (140-160 lat) w rejonie Długiej Góry (leśnictwo Cisowa), gdzie spadki przekraczają 30o, a las przylega do zabudowanej części dzielnicy Cisowa. (załącznik: opinia prawna rpr Krzysztofa Gruszeckiego z 14.03.2025)

Wobec powyższego należy jednoznacznie stwierdzić, że PUL nie uwzględnia ustaleń Planu Ochrony zarówno w odniesieniu do strefy BM_I_1 jak i w odniesieniu do strefy BM_I_3.

Podkreślenia wymaga fakt, że zgodnie ze wskazaną wyżej opinią TPK (której kopia została załączona do niniejszego wniosku) PUL nie uwzględnia również innych ustaleń wynikających z Planu Ochrony.

Jak wskazano powyżej, uwzględnienie ustaleń wynikających z Planu Ochrony w PUL było obowiązkiem autorów PUL. Wniosek ten znajduje również potwierdzenie w opinii prawnej sporządzonej na zlecenie TPK przez autora komentarzy do uop – rpr Krzysztofa Gruszeckiego, który w konkluzjach swojej opinii stwierdził co następuje:

„1. Zgodnie z art.105 ust.5 u.o.p. postanowienia planów ochrony opracowanych dla parków krajobrazowych muszą zostać uwzględnione w planach urządzenia lasu w całości, w zakresie w jakim służą realizacji celów ochrony przyrody, z powodu których został powołany do życia konkretny park krajobrazowy. Ustawodawca nie określa precyzyjnie w jaki sposób to „uwzględnienie” powinno zostać zrealizowane w konkretnym przypadku. W związku z tym podmioty tworzące plan urządzenia lasu mają w tym zakresie pewną swobodę działania. Nie ma ona jednak charakteru nieograniczonego. Granicą swobody są bowiem wartości przyrodnicze, z powodu występowania których został powołany do życia konkretny park oraz sposób ich ochrony określony w przyjętym planie ochrony. Jeżeli zatem w konkretnym przypadku, z przeprowadzonej oceny będzie wynikało, że postanowienia planu urządzenia lasu mogą doprowadzić do zniszczenia wartości przyrodniczych, to należało będzie uznać, że pozostają one w sprzeczności z przepisami prawa stanowiącymi podstawę objęcia ochroną konkretnego składnika środowiska przyrodniczego, a przejawem tego naruszenia będzie sprzeczność z postanowieniami przyjętych planów ochrony.

2. Postanowienia planu ochrony parku krajobrazowego w żadnym razie nie mogą być w planie urządzenia lasu uwzględniane „wybiórczo”. Wszystkie one łącznie służą bowiem realizacji skutecznej ochrony przyrody, na konkretnym terenie. W związku z tym należy uznać, że do osiągnięcia tego celu niezbędna jest realizacja wszystkich postanowień planu ochrony konkretnego parku krajobrazowego. Działania te powinny być zaś podejmowane na każdym etapie korzystania ze środowiska. W przeciwnym razie niektóre postanowienia planów ochrony w praktyce byłyby zbędne. Ocena celowości ich wprowadzenia była jednak dokonywana na etapie przyjmowania planu ochrony. Jeżeli wówczas uznano, że konkretne postanowienia są niezbędne do zapewnienia skuteczności ochrony środowiska, to nie mogą

być one pomijane na kolejnych etapach stosowania prawa, które również mają gwarantować skuteczność ochrony środowiska. Skoro zatem w art.105 ust.5 u.o.p. uznano, że gospodarka leśna na terenie parku krajobrazowego ma być prowadzona „zgodnie z ustaleniami planu ochrony parku krajobrazowego, uwzględnionymi w planie urządzenia lasu” to znaczy, że wszystkie postanowienia planu ochrony powinny znajdować swoje odzwierciedlenie w planie urządzenia lasu. W przeciwnym razie nie będzie gwarancji, że gospodarka leśna jest prowadzona zgodnie z ustaleniami wprowadzonego planu ochrony parku krajobrazowego.

3. W związku z tym należy uznać, że wszystkie ustalenia wprowadzonego planu ochrony, wiążące się z ochroną przyrody, na terenach, na których prowadzona jest gospodarka leśna mają walor wiążący dla RDLP zlecających opracowanie planów urządzenia lasu. Jak już bowiem o tym wspomniano wyżej, wprowadzenie planów ochrony poprzedzone było konsultacjami społecznymi, w trakcie których wszystkie podmioty (w tym również realizujące zadania z zakresu gospodarki leśnej) miały możliwość przedstawienia swojego stanowiska co do proponowanych w planie ochrony rozwiązań. Dlatego też po ich wejściu w życie są one nimi związane, w przypadku podmiotów prowadzących gospodarkę leśną w zakresie wynikającym z art.105 ust.5 u.o.p.

4. Dlatego też w praktyce, z punktu widzenia konieczności uwzględnienia postanowień planów ochrony parków krajobrazowych w planach urządzenia lasu nie ma znaczenia, czy są to postanowienia planów ochrony, o których mowa w art.20 ust.4a u.o.p. w zakresie w jakim są one przepisami prawa miejscowego, czy też są to pozostałe postanowienia planów ochrony. Różnica jest tylko taka, że w zakresie wynikającym z art.20 ust.4a u.o.p. postanowienia planów ochrony bezpośrednio wiążą wszystkie podmioty korzystające ze środowiska na terenie parków krajobrazowych i w tym zakresie ich postanowienia nie powinny być nawet implementowane do planów urządzenia lasu, gdyż mogłoby to doprowadzić do wadliwej interpretacji, dokonywanej w oderwaniu od postanowień planu ochrony. Natomiast w pozostałym zakresie postanowienia planów ochrony nie wywołują skutków w sferze zewnętrznej. W przypadku podmiotów prowadzących gospodarkę leśną w zakresie określonym w art.105 ust.5 u.o.p. postanowienia planu ochrony muszą jednak zostać uwzględnione w planie urządzenia lasu. W tym zakresie podmioty opracowujące plany urządzenia lasu mają pewną swobodę. Jej granicą jest jednak zgodność działań przewidzianych w planie urządzenia lasu z celami ochrony środowiska wynikającymi m.in. z planów ochrony parków krajobrazowych.

5. W związku z tym brak uwzględnienia w planie urządzenia lasu niektórych ustaleń wynikających z planu ochrony parku krajobrazowego może uzasadniać twierdzenie, że prowadzona na tej podstawie gospodarka leśna nie realizuje w praktyce celów wynikających z planu ochrony konkretnego parku krajobrazowego, a co za tym idzie prowadzona w ten sposób gospodarka leśna może być uznana za nieracjonalną. To zaś może przekładać się na certyfikację pozyskanego drewna oraz możliwość wykazania, że pochodzi ze zrównoważenie zarządzanych zasobów leśnych.

6. W przypadku prowadzenia prac nad planem urządzenia lasu, którego postanowienia budzą wątpliwości co do zgodności z postanowieniami planu ochrony parku krajobrazowego prawdopodobne nieprawidłowości należy zgłaszać ministrowi zatwierdzającemu plan urządzenia lasu. Jak wynika bowiem z powyższych rozważań ma on możliwość odmowy zatwierdzenia planu urządzenia lasu także wówczas, gdy nie realizuje on w sposób właściwy celów ochrony przyrody. (...) Niezależnie jednak od powyższego w przypadku pozyskania drewna z naruszeniem postanowień planów ochrony należy rozważyć możliwość zgłoszenia pozyskania drewna z naruszeniem zasad zrównoważonego rozwoju do podmiotów wydających certyfikaty Forest Stewardship Council. Może to bowiem wpłynąć na ograniczenie

zainteresowania pozyskaniem drewna, a co za tym idzie pośrednio oddziaływać na sposób prowadzenia gospodarki leśnej, w tym przypadku w zgodzie z planami ochrony parków krajobrazowych.”

Niezależnie od powyższego należy wskazać, że ewentualne zatwierdzenie Planu Urządzenia Lasu dla Nadleśnictwa Gdańsk na lata 2025-2034, niezgodnego z postanowieniami Planu Ochrony Trójmiejskiego Parku Krajobrazowego będzie oznaczało wprowadzenie do porządku prawnego dokumentu planistycznego naruszającego przepisy art.7 ust.1 pkt.1-4 oraz art.18 ust.1 ustawy z dnia 28 września 1991 r. o lasach w związku z art.105 ust.5 oraz art.20 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, co skutkować będzie nie tylko ryzykiem utraty przez Nadleśnictwo Gdańsk certyfikatu Forest Stewardship Council, lecz również wszczęciem postępowań cywilnych przeciwko Skarbowi Państwa o naruszenie dóbr osobistych osób fizycznych zamieszkujących bezpośrednie otoczenie Trójmiejskiego Parku Krajobrazowego, korzystających z Trójmiejskiego Parku Krajobrazowego lub w inny sposób związanych z Trójmiejskim Parkiem Krajobrazowym w związku z prowadzeniem na terenie Trójmiejskiego Parku Krajobrazowego gospodarki leśnej niezgodnej z Planem Ochrony Trójmiejskiego Parku Krajobrazowego i w związku z tym nie spełniającej wymogu racjonalności wynikającego z ustawy z dnia 28 września 1991 roku o lasach.

Obowiązkiem Ministra Klimatu i Środowiska jako organu nadzorującego PGL LP jest niedopuszczenie do wprowadzenia do obrotu prawnego dokumentu planistycznego obciążonego wadami prawnymi, które mogą skutkować daleko idącymi konsekwencjami prawnymi i faktycznymi. W związku z powyższym wniosek zawarty w petitum, tj, wniosek o odmowę zatwierdzenia Planu Urządzenia Lasu dla Nadleśnictwa Gdańsk na lata 2025 – 2034 oraz o skierowanie go do skorygowania poprzez dostosowanie PUL do ustaleń Planu Ochrony Trójmiejskiego Parku Krajobrazowego przyjętego Uchwałą Nr 583/XLVII/22 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 24 października 2022 r. w sprawie ustanowienia planu ochrony dla Trójmiejskiego Parku Krajobrazowego (Dz. Urz. Woj. Pom. z 2022 r. Poz. 4268), jest w pełni uzasadniony.

2. Niezależnie od powyższego wskazuję, że Regionalna Dyrekcja Lasów Państwowych w Gdańsku nie zapewniła warunków pozwalających na udział społeczeństwa w opracowywaniu PUL w sposób, który umożliwiłby właściwe odniesienie się do proponowanych rozwiązań. Podstawowym źródłem wiedzy społeczeństwa o lasach Nadleśnictwa Gdańsk jest Bank Danych o Lasach, który, w odróżnieniu od opisów taksacyjnych zawartych w projekcie PUL przedstawia informacje o przedmiotowych obszarach leśnych w sposób czytelny dla osoby, która nie posiada wykształcenia kierunkowego. Niestety zawarte w Banku Danych o Lasach informacje o lasach Nadleśnictwa Gdańsk są nieaktualne – nie odzwierciedlają bowiem sytuacji po wykonaniu Planu Urządzenia Lasu na lata 2015-2024, co prowadziło – w toku konsultacji społecznych – do licznych nieporozumień odnośnie składu gatunkowego, wartości przyrodniczej lub stopnia degradacji poszczególnych wydzieleń. Dochodziło wręcz do sytuacji, w których uczestnicy konsultacji zgłaszali uwagi do zabiegów rębnych zaplanowanych w wydzieleniach, które – zgodnie z danymi BDL – kwalifikowały się do starolasów, a które po weryfikacji terenowej okazywały się głęboko przekształconymi, odnowionymi drzewostanami, z nasadzeniami gatunków niezgodnych z siedliskiem, zaś planowane w nich zabiegi okazywały się cięciami uprzętającymi. W takich okolicznościach przeprowadzenie rzetelnych konsultacji

społecznych dotyczących obszaru leśnego kluczowego z punktu widzenia setek tysięcy mieszkańców wielkiej aglomeracji, nie było możliwe. Aby konsultacje przebiegły w sposób rzetelny niezbędne byłoby ich powtórzenie – po uprzednim zaktualizowaniu danych zawartych w Banku Danych o Lasach.

Podkreślenia wymaga też fakt, że sposób rozpatrzenia uwag przedstawiony w tabeli stanowiącej załącznik do Raportu z konsultacji społecznych dotyczących Projektu Planu Urządzenia Lasu dla Nadleśnictwa Gdańsk na lata 2025-2034, nie odpowiada rzeczywistości lub wskazuje na szablonowy sposób potraktowania uwag.

Twierdzenie jakoby uwagi dotyczące wymogu uwzględnienia w PUL Planu Ochrony bądź dotyczące ograniczenia wycinek zostały „uwzględnione” lub „uwzględnione w części” (pkt.7, 18, 20, 21, 29, 37, 40, 44, 50, 51, 55, 61, 67, 75, 78, 79, 81, 82, 83, 85, 86, 87) jest sprzeczne z przedstawioną w pkt.1 argumentacją dotyczącą charakteru Planu Ochrony i jego wpływu na PUL. Zgodnie z tą argumentacją niedopuszczalne jest „częściowe uwzględnienie” Planu Ochrony. Tym samym niedopuszczalne jest twierdzenie, że uwagi dotyczące Planu Ochrony zostały „uwzględnione w części”. Skoro Plan Ochrony winien zostać uwzględniony w PUL-u w całości, to również uwaga uczestnika konsultacji, w której domaga się on uwzględnienia Planu Ochrony w całości, również może zostać uwzględniona wyłącznie w całości. Odmowa uwzględnienia którejkolwiek części Planu Ochrony w PUL oznacza, że uwaga dotycząca uwzględnienia Planu Ochrony w całości nie została uwzględniona.

Co więcej, przyjmując nawet, że dopuszczalne byłoby częściowe uwzględnienie Planu Ochrony w PULu, to należy zauważyć, że w uzasadnieniu sposobu rozpoznania uwag dotyczących Planu Ochrony RDLP Gdańsk stwierdza, że uwaga została „uwzględniona w części” gdyż projekt PUL już wyjściowo uwzględniał niektóre postanowienia Planu Ochrony. Np. RDLP Gdańsk twierdzi, że skoro projekt PUL już wyjściowo przewidywał, że część strefy BM_I_3 zostanie pozostawiona bez wskazówek gospodarczych, to złożony w konsultacjach wniosek o zwiększenie części strefy BM_I_3 pozostawionej bez wskazań, został „uwzględniony w części”. Tymczasem logika konsultacji nakazuje przyjąć stan przedstawiony w konsultowanym dokumencie jako stan wyjściowy. Zatem – jeśli pomimo złożonego wniosku RDLP Gdańsk nie zwiększyła części strefy BM_I_3 pozostawionej bez wskazówek gospodarczych – to oznacza to, że złożone uwagi **nie zostały uwzględnione**. Twierdzenie przeciwne ze strony RDLP Gdańsk jest próbą stworzenia pozoru otwarcia na stanowiska strony społecznej.

Podobnie wnioski o ograniczenie wycinek (które to wnioski przyjmowały różny charakter – od odnoszenia się do etatu rębego, poprzez postulaty rezygnacji z określonego rodzaju rębni i podwyższenia wieku rębego, aż do wyłączenia z eksploatacji poszczególnych rodzajów zbiorowisk leśnych) przyjmowały za punkt wyjścia przedstawiony do konsultacji projekt PUL. Zatem twierdzenie, że wnioski te zostały „uwzględnione” lub „uwzględnione w części” dlatego, że projekt PUL przewidział już jakąś zmianę w stosunku do poprzedniego okresu, jest manipulacją. Jeśli projekt PUL nie uległ zmianie na skutek złożonych uwag, to uwagi te faktycznie nie zostały uwzględnione.

Manipulacją ze strony RDLP Gdańsk jest potraktowanie wniosków płynących z analizy projektu PUL (pkt.26 i 27) jako uwag. Nie jest zrozumiałe w jaki sposób „uwzględniono” „uwagę” polegającą np. na stwierdzeniu, że obniżenie planowanego etatu cięć rębnych na

lata 2025-2034 w stosunku do planowanego etatu cięć rębnych na lata 2015-2024 to 17% a nie – jak twierdziła w komunikatach prasowych RDLP Gdańsk – 30%. Wnioski te został uznane za „uwagi” prawdopodobnie wyłącznie w celu stworzenia wrażenia dużej liczby „uwag” uwzględnionych.

Skrajną manipulacją jest „rozpatrzenie” jako odrębnej „uwagi” listy wyjątków od wniosku o wyłącznie / dalsze ograniczenie pozyskania drewna na terenie Trójmiejskiego Parku Krajobrazowego. Stowarzyszenie Dziki Buk, które było autorem tej rzekomej „uwagi” faktycznie wnosiło o daleko idące wyłączenia / ograniczenia pozyskania drewna. Umieszczenie listy okoliczności pozwalających mimo to na prowadzenie zabiegów gospodarczych miało służyć zapewnieniu bezpieczeństwa publicznego oraz realizacji celów ochrony przyrody w drzewostanach co do zasady wyłączonych z pozyskania drewna. Z pewnością nie był to postulat dotyczący prowadzenia takich działań w miejscach przeznaczonych do gospodarczej eksploatacji – a tak właśnie ową listę potraktowała RDLP Gdańsk. Okoliczność ta stanowi aż nadto wyraźny dowód na to, że konsultacje społeczne zostały przez RDLP Gdańsk zbagatelizowane oraz wykorzystane instrumentalnie – jako sposobność do upozorowania otwarcia na głos społeczeństwa lub wręcz zadrwienia z osób i podmiotów składających uwagi.

Ostatecznym kuriozum jest odpowiedź na uwagę nr 71, tj. uwagę, której autorka wniosowała o „Wstrzymanie wycinek o charakterze komercyjnym”. Według tabeli, uwaga ta została uwzględniona (sic!) gdyż „zaplanowane zabiegi realizują wyłącznie cele przyrodniczo-społeczne”.

Uwaga ta została złożona w sytuacji, w której przedstawiciele PGL LP obecni na spotkaniu konsultacyjnym w Gdańsku-Oliwie wyrażali niezrozumienie dla wniosku, którego autorka – członkini Stowarzyszenia Dziki Buk – postulowała, by w Trójmiejskim Parku Krajobrazowym nie prowadzono wycinki drzew w celu ich dalszej sprzedaży i by drzewa wycięte z przyczyn bezpieczeństwa czy w związku z czynną ochroną przyrody pozostawały w lesie jako martwe drewno. Ten – jak by się mogło wydawać – prosty przekaz spotykał się z brakiem zrozumienia ze strony przedstawicieli PGL LP, którzy twierdzili, że Nadleśnictwo Gdańsk nie wycina drzew w celu ich sprzedaży. Treść uwagi, która znalazła się ostatecznie w protokole oraz w tabeli załączonej do raportu, jest efektem kilku prób przeformułowania uwagi w sposób zrozumiały dla przedstawicieli PGL LP. Sposób, w jaki tą uwagę „rozpatrzono”, poprzez jej rzekome „uwzględnienie” wskazuje, że zachowanie przedstawicieli PGL LP w trakcie spotkania konsultacyjnego mogło być cyniczną grą obliczoną na skompromitowanie osoby zadającej pytanie jako „nieprofesjonalistki”, która nie jest świadoma tego, o czym rozmawia.

Podsumowując, należy stwierdzić, że Raportu z konsultacji społecznych dotyczących Projektu Planu Urządzenia Lasu dla Nadleśnictwa Gdańsk na lata 2025-2034 przedstawia wypaczony obraz tychże konsultacji oraz sposobu rozpoznania uwag, i nie może stanowić elementu zatwierdzonego Planu Urządzenia Lasu dla Nadleśnictwa Gdańsk na lata 2025-2024. W związku z powyższym niezbędne jest doprowadzenie do jego skorygowania przez RDLP Gdańsk w sposób odpowiadający rzeczywistemu przebiegowi konsultacji i rzeczywistemu sposobowi rozpoznania uwag – w szczególności poprzez przyjęcie, że bazą do oceny czy dana uwaga została uwzględniona – w całości lub w części – winien być projekt PUL-u, a nie – jak to przyjęto w raporcie – stan sprzed stworzenia projektu PUL-u.

W związku z powyższym wniosek zawarty w pkt.b) petitum niniejszego wniosku jest w pełni uzasadniony.

Wraz z niniejszym wnioskiem składam załączniki stanowiące jego integralną część - pismo TPK z 10.12.2024, pismo TPK z 21.02.2025, opinię RDOŚ z 28.03.2025, opinię prawną rpr Krzysztofa Gruszeckiego z 14.03.2025. Jednocześnie wskazuję, że w przypadku wyznaczenia rozprawy administracyjnej celem zebrania materiału dowodowego niezbędnego do rozpoznania wniosku, osobami, które ze strony Stowarzyszenia Dzikie Buk złożą zeznania są: Anna Gwoździńska, Mikołaj Lewandowski oraz Paweł Szutowicz